

Pionerer i hele verden

Amerikansk Samoa

»Gud sagde ja«

Leva 'aia Levao levede med alvorlige helbredsproblemer. I 2015 udviklede hun bylder på sine øjne. Bylderne blev helbredt, efter at missionærerne gav hende en præstedømmevelsignelse. De begyndte at læse Mormons Bog sammen med hende.

Nogle mennesker i det lille øsamfund var ulykkelige over at se Levao overveje en ny religion. De hånede og nedgjorde hende. Alligevel holdt hun fast og blev snart døbt. Hendes mand, Tui, og hendes tre børn fulgte snart efter hende ind i troen, og Levao tjente senere i sin gren som hjælpeforeningspræsident. Andre, der var påvirket af hendes eksempel på hengivenhed, kaldte hende for Kirkens hjerte på Olosega.

Sydkorea

»Jeg bliver aldrig mere rigtig kold igen«

Choi Dong Sull var en presbyteriansk præst, der følte, at det var hans ansvar at beskytte medlemmerne af hans menighed mod Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Men han begyndte at mødes med missionærerne og få klarhed over doktrinære emner, der havde plaget ham. Han vidste, at hans nye overbevisninger ville kræve en karriereændring og bringe hans forhold til sin far, der på det tidspunkt var formand for den presbyterianske kirke i Korea, i fare.

Sull valgte at blive døbt i Hanfloden. »Jeg ønskede, at min dåb skulle være en oplevelse, der lignede Jesu Kristi oplevelse så meget som muligt,« forklarede han. Den tågede morgen den 5. september 1981 var vandet i Hanfloden koldt, men da han kom op af vandet, beskrev Martin Sull en indre varme. »Nu tilhører jeg Guds sande kirke,« sagde han. »Jeg bliver aldrig mere rigtig kold igen.« To uger senere blev hans hustru og to sønner også døbt – denne gang i en varm kirkebygning. Det gjorde ikke livet let for Dong Sull og hans familie at tilslutte sig Kirken, men det gjorde nye velsignelser mulige. »Jeg har ikke ord for forfølgelserne og lidelserne efter min dåb,« sagde Dong Sull. »Vi mistede meget i processen med at tilslutte os Kirken, men vi har opnået mere, end vi nogensinde havde drømt om.«

Elfenbenskysten

»Livets og lykkens døre«

Lydie Zebo Bahie var det sidste barn i sin familie, der boede hjemme, da begge hendes forældre døde. Dette tab førte til en alvorlig depression. Hendes nevø, Faet Nadege, præsenterede hende for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Da Lydie kom i kirke for første gang, følte hun stor kærlighed fra søstrene i Hjælpeforeningen og Unge Kvinder. Selvom hun var holdt op med at læse under sin depression, var hun igen i stand til at fokusere, da hun studerede Mormons Bog. Hun blev døbt den 18. november 1995.

Ikke længe efter sin dåb fik hun mulighed for at gengælde den kærlighed, hun havde modtaget, ved at tjene i Hjælpeforeningen og Unge Kvinder. Hun tjente også som lokalmissionær og opfordrede andre til at finde det samme fællesskab og den samme fred, som hun for nylig havde fundet. »Alle disse kaldelser styrkede mig og hjalp mig til at udvikle mig, både åndeligt og mentalt,« sagde Lydie.

Lydie blev en af de første søstermissionærer, der tjente i Kinshasa-missionen i Den Demokratiske Republik Congo.